

Ψηφιακή Τάξη

[Αρχική](#) [Blog](#) [Ε΄ Τάξη](#) [ΣΤ΄ Τάξη](#) [Χρήσιμα](#) [Επικοινωνία](#)

Ιστορία - ΣΤ΄ Δημοτικού

Η Μεγάλη Επανάσταση (1821-1830)

Β΄ Μέρος

Σκηνή από την έξοδο του Μεσολογγίου

“ Η Μεγάλη Επανάσταση του 1821 αποτελεί την κορυφαία προσπάθεια των Ελλήνων να αποκτήσουν την ελευθερία τους. Παρά τις δυσκολίες και τα προβλήματα, εσωτερικά και εξωτερικά, η Επανάσταση πέτυχε τελικώς το στόχο της. Μέσα σε σχετικά σύντομο διάστημα, ως το 1830, η Ελλάδα κέρδισε την ανεξαρτησία της έστω και με περιορισμένα σύνορα. Η ελεύθερη εθνική ζωή ξεκίνησε και τέθηκαν νέοι εθνικοί στόχοι.

Ο Μάρκος Μπότσαρης

Στη διάρκεια του 1823 οι συγκρούσεις των Ελλήνων επαναστατών με τον οθωμανικό στρατό γενικεύτηκαν. Στη Στερεά Ελλάδα οι Έλληνες πολιορκήθηκαν από τους Τούρκους στο Μεσολόγγι. Εκεί

ξεχώρισε για τη δράση του ο **Μάρκος Μπότσαρης**, ο οποίος σκοτώθηκε κατά τη διάρκεια νυκτερινής αιφνιδιαστικής επίθεσης που επιχείρησε τον Αύγουστο του 1823.

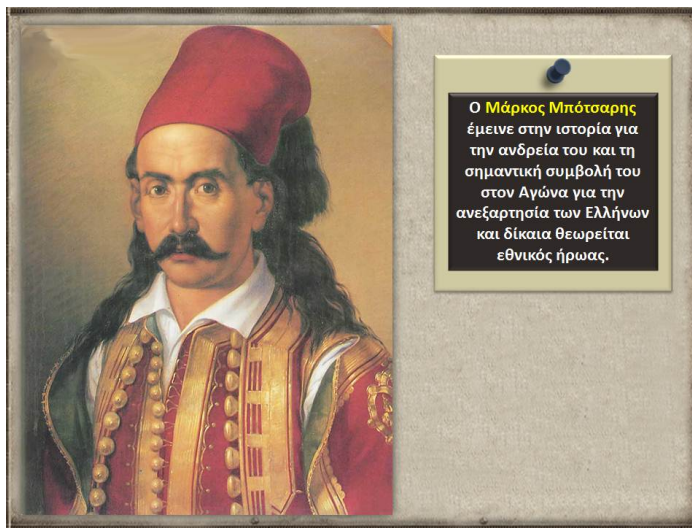

Βιντεομάθημα

Μετά την καταστροφή στη **μάχη του Πέτα**, στις 4 Ιουλίου του 1822, μέρος των αποδεκατισμένων ελληνικών δυνάμεων κατάφερε να φτάσει στο Μεσολόγγι και βάλθηκε να το οχυρώνει, ώστε να καθυστερήσουν οι Τούρκοι πολιορκώντας το. Η ελληνική επαναστατική Κυβέρνηση, για ν' αντιμετωπίσει την κρίσιμη κατάσταση, διόρισε στρατηγό τον **Μάρκο Μπότσαρη**, ο οποίος καταγόταν από ονομαστή οικογένεια του Σουλίου. Ο Μπότσαρης, στα τέλη του φθινοπώρου του 1822 ήρθε σ' επαφή με τον Τούρκο πασά Ομέρ Βρυώνη, που πολιορκούσε το Μεσολόγγι και άρχισε διαπραγματεύσεις μαζί του για την παράδοση της πόλης. Κέρδισε έτσι χρόνο, αναγκάζοντας τα οθωμανικά στρατεύματα όταν ήρθε ο χειμώνας να αποχωρήσουν προσωρινά.

Το καλοκαίρι του 1823 ο Σουλτάνος έστειλε στη Στερεά Ελλάδα τον **Μουσταφά Πασά** με πολυάριθμο στρατό και στόχο την άλωση του Μεσολογγίου. Οι τουρκικές δυνάμεις στρατοπέδευαν στη θέση Κεφαλόβρυσο, κοντά στο Καρπενήσι. Την ίδια στιγμή οι Έλληνες οπλαρχηγοί ήταν διχασμένοι μεταξύ τους για την αρχιστρατηγία.

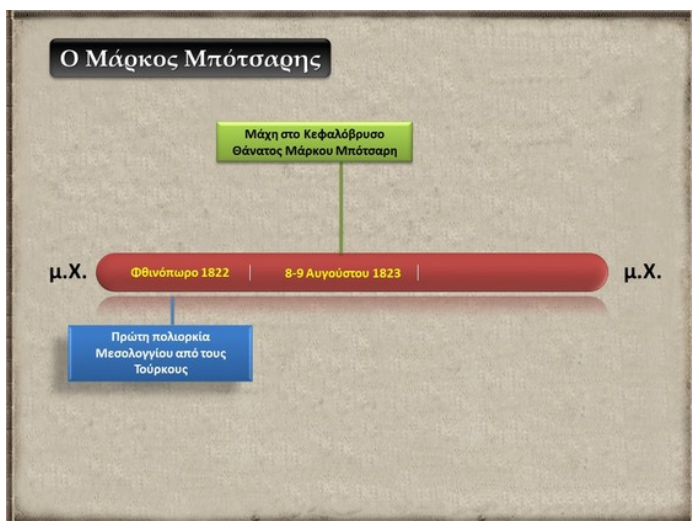
Μπροστά στον κίνδυνο που τους απειλούσε, ο Μπότσαρης κάλεσε τους οπλαρχηγούς να συμφιλιωθούν και ενωμένοι ν' απωθήσουν τους Τούρκους. Δίνοντας ο ίδιος το παράδειγμα, **έσκισε το δίπλωμα της στρατηγίας** του και τη νύχτα στις 8 Αυγούστου του 1823 έκανε αιφνιδιαστική επίθεση (γιουρούσι) στο οθωμανικό στρατόπεδο με λιγοστούς Σουλιώτες και γυμνές σπάθες.

Κατά τη διάρκεια όμως της επίθεσης ο **Μπότσαρης έπεσε νεκρός** από ένα εχθρικό βόλι και μεταφέρθηκε από παλικάρια του στο Μεσολόγγι, όπου και τάφηκε με τιμές. Στη μάχη αυτή οι Σουλιώτες εξόντωσαν εκατοντάδες Οθωμανούς στρατιώτες και κέρδισαν πολλά λάφυρα, επιβεβαιώνοντας τη φήμη τους ως γενναίων και αδάμαστων πολεμιστών. **Η μάχη στο Κεφαλόβρυσο** θεωρείται ως το σημαντικότερο πολεμικό γεγονός στη διάρκεια του 1823 στην περιοχή της Στερεάς Ελλάδας. Ωστόσο, ένας από τους γενναίότερους και τιμιότερους αγωνιστές της Επανάστασης, ο Μάρκος Μπότσαρης, είχε θυσιαστεί στον αγώνα για την ελευθερία.

Ο ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ

+

Ερωτήσεις - Απαντήσεις

Η Μεγάλη Επανάσταση (1821 -1830)

Κεφάλαιο 10 Ο Μάρκος Μπότσαρης

Στη διάρκεια του 1823 οι συγκρούσεις των Ελλήνων επαναστατών με τον οθωμανικό στρατό γενικεύθηκαν. Στη Στερεά Ελλάδα οι Έλληνες πολιορκήθηκαν από τους Τούρκους στο Μεσολόγγι. Εκεί ξεχώρισε για τη δράση του ο Μάρκος Μπότσαρης, ο οποίος σκοτώθηκε κατά τη διάρκεια νυκτερινής αιφνιδιαστικής επίθεσης που επιχείρησε τον Αύγουστο του 1823.

Μετά την ήττα στη μάχη του Πέτα, πώς έδρασε ένα μέρος από αυτές;

Τι έκανε η ελληνική επαναστατική Κυβέρνηση;

Πώς έδρασε ο Μάρκος Μπότσαρης;

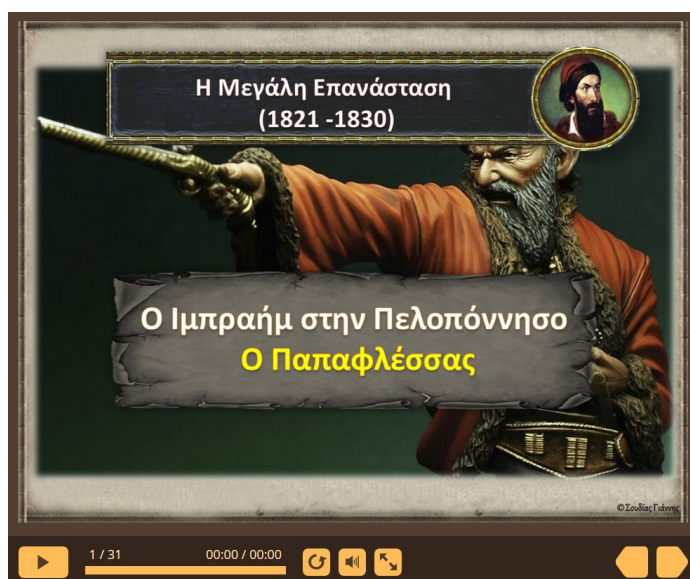
< ΠΡΟΗΓ. ΕΠΟΜΕΝΟ >

Ο Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο - ο Παπαφλέσσας

Τον χειμώνα του 1824-1825 ο **Ιμπραήμ Πασάς** αποβιβάστηκε στην **Πελοπόννησο**. Η Επανάσταση περνούσε δύσκολες στιγμές. Τότε ο **Παπαφλέσσας** με τους άνδρες του οχυρώθηκαν στο Μανιάκι. Στην άνιση μάχη που ακολούθησε, ο Παπαφλέσσας έχασε τη ζωή του.

Βιντεομάθημα

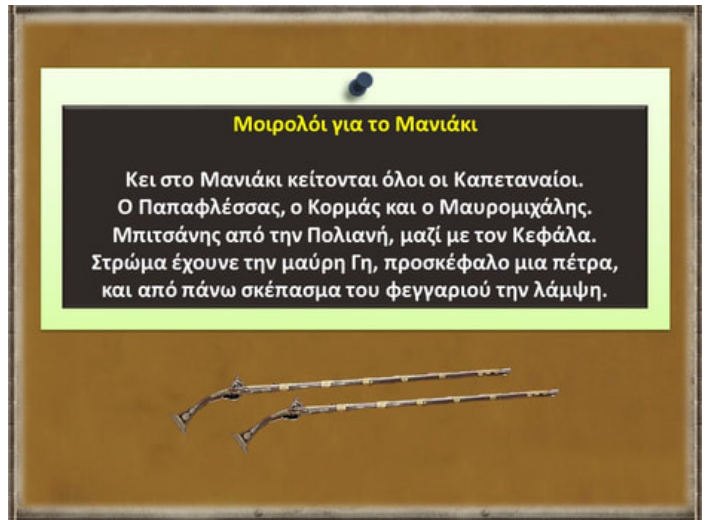
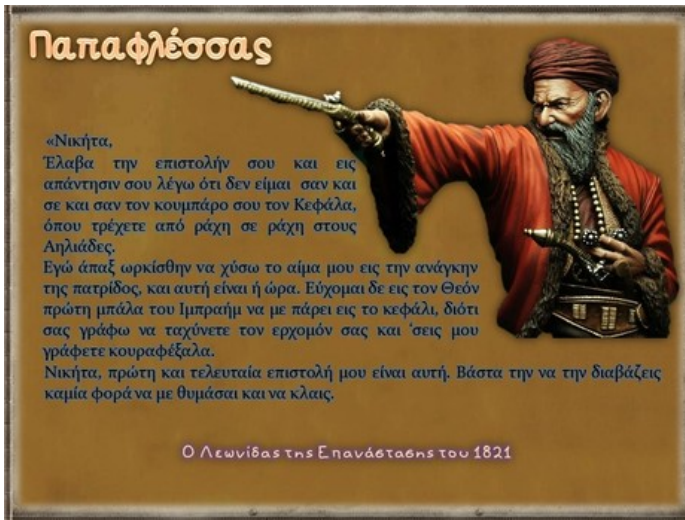
Αφού κατέστειλαν την επανάσταση στην Κρήτη και κατέστρεψαν την Κάσο και τα Ψαρά, οι αιγυπτιακές δυνάμεις κινήθηκαν προς την Πελοπόννησο. Τον χειμώνα του 1824-1825 ο γιος του Μεχμέτ Αλή, **Ιμπραήμ Πασάς**, αποβιβάστηκε στη Μεθώνη με πολύ στρατό και εφόδια.

Την ίδια στιγμή οι Έλληνες επαναστάτες είχαν διχαστεί από τις εμφύλιες διαμάχες για την εξουσία, με αποκορύφωμα τη φυλάκιση του Κολοκοτρώνη και άλλων γνωστών οπλαρχηγών. Καθώς ήταν απροετοίμαστοι, δεν μπόρεσαν να συγκρατήσουν τα τουρκοαιγυπτιακά στρατεύματα.

Με ορμητήριο τη Μεθώνη, ο Ιμπραήμ και οι Γάλλοι σύμβουλοι και επιτελείς του επιχείρησαν να καταλάβουν τον όρμο του Ναυαρίνου, για την ασφάλεια των πλοίων τους.

Στη συνέχεια, τα **τουρκοαιγυπτιακά στρατεύματα** περικύκλωσαν τα κάστρα χρησιμοποιώντας κανόνια και ανάγκασαν τους πολιορκημένους να τα παραδώσουν.

Μπροστά στον κίνδυνο να σβήσει η Επανάσταση, ο υπουργός των Εσωτερικών **Παπαφλέσσας** ζήτησε από την κυβέρνηση την αποφυλάκιση των οπλαρχηγών. Ο ίδιος πήγε στη Μεσσηνία και οχυρώθηκε με τους άνδρες του στο ορεινό χωριό Μανιάκι, αποφασισμένος να μην αφήσει τον Ιμπραήμ να περάσει στο εσωτερικό της Πελοποννήσου. Δίνοντας άνιση μάχη, στα τέλη Μαΐου του 1825, ο Παπαφλέσσας και οι συμπολεμιστές του πολέμησαν γενναία και έχασαν τη ζωή τους.

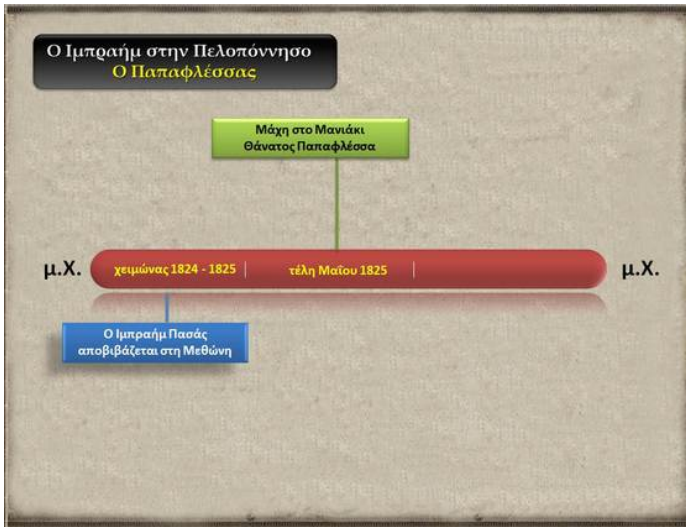

00:00

00:00

Μετά τη μάχη στο Μανιάκι, η κυβέρνηση αποφάσισε **γενική αμνηστία**. Οι φυλακισμένοι οπλαρχηγοί ελευθερώθηκαν και ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης διορίστηκε αρχιστράτηγος. Ο Ιμπραήμ, ανεμπόδιτος, έφτασε στην Τριπολιτσά και δύο ημέρες μετά προχώρησε εναντίον του Ναυπλίου, της πρωτεύουσας των επαναστατών. Συγκρούστηκε όμως στους Μύλους της Αργολίδας με ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις, που είχαν επικεφαλής τον Υψηλάντη και τον Μακρυγιάννη, και επέστρεψε στην Τριπολιτσά.

Ο Κολοκοτρώνης για ν' αντιμετωπίσει τον στρατό του Ιμπραήμ, που ήταν οργανωμένος σύμφωνα με ευρωπαϊκά πρότυπα, επέλεξε την τακτική του **κλεφτοπόλεμου**. Έλληνες ένοπλοι έκαναν αιφνιδιαστικές επιθέσεις κατά τις νυχτερινές κυρίως ώρες και προκαλούσαν στον εχθρό μεγάλες φθορές. Όμως είχε γίνει φανερό πως ο τρόπος αυτός του πολέμου δεν ήταν πλέον αποτελεσματικός. Έτσι, η επαναστατική Κυβέρνηση ανέθεσε την οργάνωση τακτικού στρατού στον Γάλλο συνταγματάρχη **Κάρολο Φαβιέρο**.

Η Μεγάλη Επανάσταση (1821 -1830)

Κεφάλαιο 11 Ο Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο - ο Παπαφλέσσας

Τον χειμώνα του 1824-1825 ο Ιμπραήμ Πασάς αποβιβάστηκε στην Πελοπόννησο. Η Επανάσταση περνούσε δύσκολες στιγμές. Τότε ο Παπαφλέσσας με τους άνδρες του οχυρώθηκαν στο Μανιάκι. Στην άσχημη μάχη που ακολούθησε, ο Παπαφλέσσας έχασε τη ζωή του.

«Θα πολεμήσω τον Ιμπραήμ και θα κείνο ή θα πεθώ»

Πώς κινήθηκαν οι αιγυπτιακές δυνάμεις;

Ποια κατάσταση επικρατούσε στην ελληνική πλευρά;

Πώς ενήργησε ο Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο;

< ΠΡΟΗΓ. ΕΠΟΜΕΝΟ >

The screenshot shows a digital interface for a chapter titled 'Η Μεγάλη Επανάσταση (1821 -1830)'. The current section is 'Κεφάλαιο 11 Ο Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο - ο Παπαφλέσσας'. It includes a short text paragraph, an illustration of a soldier with a rifle and a quote, and three multiple-choice question boxes. Navigation buttons for 'ΠΡΟΗΓ.' and 'ΕΠΟΜΕΝΟ' are visible at the bottom.

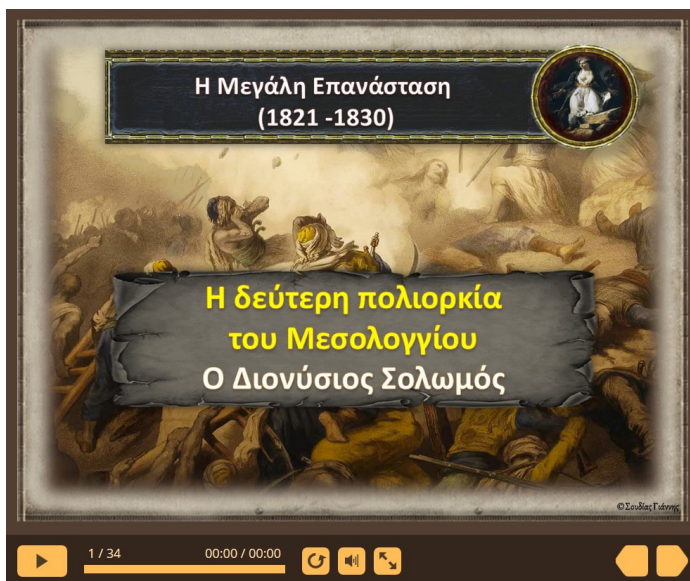
Η δεύτερη πολιορκία του Μεσολογγίου - ο Διονύσιος Σολωμός

Τον Απρίλιο του 1825 ξεκίνησε η **δεύτερη πολιορκία του Μεσολογγίου** αρχικά από τον Κιουταχή και στη συνέχεια από τον Ιμπραήμ Πασά. Παρά την ηρωική αντίσταση των Μεσολογγιτών, η πόλη κυριεύθηκε τον Απρίλιο του 1826.

Η έξοδος του Μεσολογγίου στάθηκε μια από τις κορυφαίες στιγμές της ελληνικής Επανάστασης, προκαλώντας βαθιά συγκίνηση σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Βιντεομάθημα

Τον Απρίλιο του 1825 ο **Κιουταχής**, ξεκινώντας με πολυάριθμο στρατό από τη Λάρισα και υποτάσσοντας στο πέρασμά του πολλές περιοχές της Στερεάς, έφτασε στο Μεσολόγγι και το πολιορκήσε. Η κατάληψή του είχε μεγάλη στρατηγική σημασία, καθώς από εκεί περνούσε ο ένας από τους δύο δρόμους που οδηγούσαν στην Πελοπόννησο.

Το Μεσολόγγι βρισκόταν σε μια θέση με πολλά φυσικά πλεονεκτήματα. Το μεγαλύτερο μέρος της πόλης περιβαλλόταν από ρηχή λιμνοθάλασσα, ενώ το υπόλοιπο τμήμα της προστατευόταν με τάφρους και τείχος. Το Μεσολόγγι είχε επιλέξει ως έδρα του ο Φαναριώτης **Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος**, προσκαλώντας εκεί τον Άγγλο ποιητή **Λόρδο Μπάιρον** και άλλους Φιλέλληνες.

Στην πόλη λειτουργούσε Νοσοκομείο, πλήρες μηχανουργείο για την κατασκευή πολεμικού υλικού και τυπογραφείο που εξέδιδε δύο εφημερίδες. Εκεί επίσης είχαν καταφύγει πολλοί πρόσφυγες από τις γύρω περιοχές καθώς και αρκετοί ένοπλοι, κυρίως Σουλιώτες.

Η πολιορκία του Μεσολογγίου κράτησε σχεδόν ένα χρόνο. Τον πρώτο καιρό οι πολιορκημένοι απέκρουσαν με επιτυχία τους Τούρκους, ενώ ο **Μιαούλης** τους εφοδίαζε με τρόφιμα και πολεμοφόδια σπάζοντας τον τουρκικό αποκλεισμό από τη θάλασσα. Οι πολιορκημένοι αγωνιστές μάλιστα, με τη

στήριξη του **Καραϊσκάκη** και άλλων οπλαρχηγών της Ανατολικής Στερεάς, επιτέθηκαν συντονισμένα στον στρατό του Κιουταχή, που αναγκάστηκε να υποχωρήσει.

Τον Δεκέμβριο του 1825 ο Ιμπραήμ έφτασε στο Μεσολόγγι για να ενισχύσει τα οθωμανικά στρατεύματα και ανέλαβε την αρχηγία της πολιορκίας. **Η πολιορκία οργανώθηκε καλύτερα και ο αποκλεισμός της πόλης έγινε πιο στενός.**

Χωρίς οργάνωση και οικονομικούς πόρους, οι ελληνικές δυνάμεις αδυνατούσαν να κινηθούν από ξηράς εναντίον των πολιορκητών, ενώ τα ελληνικά καράβια που επιχειρήσαν να πλησιάσουν, απέτυχαν παρά τις προσπάθειές τους. Οι πολιορκημένοι, εξαντλημένοι από τις μάχες, τις ασθένειες και την έλλειψη τροφής και πολεμοφοδίων, αποφάσισαν να εγκαταλείψουν την πόλη με **μυστική βραδινή έξοδο.**

Η έξοδος έγινε τη νύχτα της **10ης Απριλίου του 1826**, ξημερώνοντας Κυριακή των Βαΐων. Χωρισμένοι σε τρεις ομάδες, οι ένοπλοι θα προστάτευαν ανάμεσά τους τα γυναικόπαιδα, ενώ όσοι δεν μπορούσαν να ακολουθήσουν, θ' αντιστέκονταν μέσα στην πόλη ανατινάζοντας πυριτιδαποθήκες. Καθώς όμως οι πολιορκητές επαγρυπνούσαν, μόνο ένα μέρος της φρουράς κατόρθωσε να διαφύγει, ενώ οι περισσότεροι άμαχοι επάνω στη σύγχυση οπισθοχώρησαν στο Μεσολόγγι, χάνοντας τη ζωή τους.

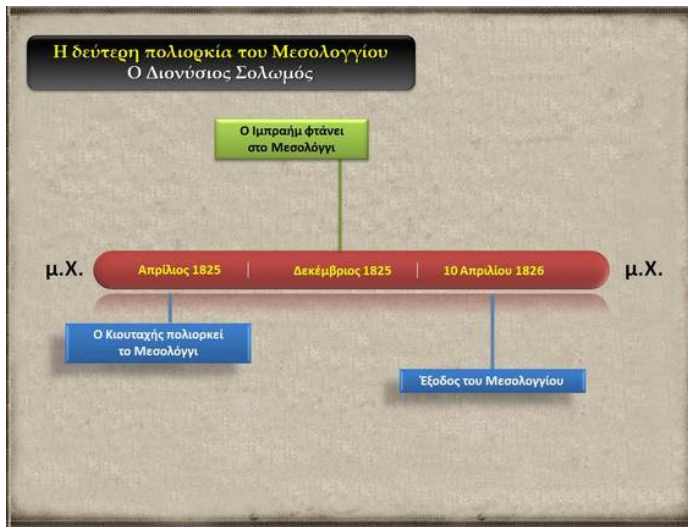
Η πόλη κυριεύθηκε και καταστράφηκε ολοσχερώς.

Τα γυναικόπαιδα που αιχμαλωτίστηκαν, πουλήθηκαν ως σκλάβοι.

Η αντίσταση και η πτώση του Μεσολογγίου διαδόθηκαν στην Ευρώπη μέσα από έργα Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών. Ένας από αυτούς, ο εθνικός μας ποιητής **Διονύσιος Σολωμός** από τη Ζάκυνθο, έγραψε το έργο «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι».

Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

+

Η Μεγάλη Επανάσταση (1821 -1830)

Κεφάλαιο 12 Η δεύτερη πολιορκία του Μεσολογγίου - ο Διονύσιος Σολωμός

Τον Απρίλιο του 1825 ξεκίνησε η δεύτερη πολιορκία του Μεσολογγίου αρχικά από τον Κιουταχί και στη συνέχεια από τον Ιμπραήμ Πασά. Παρά την ηρωική αντίσταση των Μεσολογγιτών, η πόλη κυριεύθηκε τον Απρίλιο του 1826. Π έξοδος του Μεσολογγίου στάθηκε μια από τις κορυφαίες στιγμές της ελληνικής Επανάστασης, προκαλώντας βαθιά συγκίνηση σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Πότε ξεκίνησε η δεύτερη πολιορκία του Μεσολογγίου;

Γιατί η κατάληψη του Μεσολογγίου ήταν σημαντική για τους Τούρκους;

Γιατί το Μεσολόγγι ήταν σημαντική πόλη για τους Έλληνες;

< ΠΡΟΗΓ. ΕΠΟΜΕΝΟ >

Οι αγώνες του Καραϊσκάκη

Η πτώση του Μεσολογγίου άνοιξε το δρόμο για την πολιορκία της Ακρόπολης από τον Κιουταχί. Αντιμέτωπος του βρέθηκε ο **Γεώργιος Καραϊσκάκης**, ο οποίος το φθινόπωρο του 1826 πέτυχε σημαντικές νίκες. Ο θάνατος του όμως, τον Απρίλιο του 1827, οδήγησε στην παράδοση της Ακρόπολης στους Οθωμανούς Τούρκους.

Βιντεομάθημα

Μετά την πτώση του Μεσολογγίου, τον Απρίλιο του 1826, ο Κιουταχής με τον στρατό του προχώρησε προς την Αττική, για να καταστείλει εντελώς την επανάσταση στη Ρούμελη. Κυριεύσε την πόλη των Αθηνών και **πολιορκήσε στενά την Ακρόπολη**, που την υπερασπιζόταν η φρουρά της με αρχηγό τον στρατηγό Γιάννη Γκούρα.

Τότε διορίστηκε από την επαναστατική Κυβέρνηση αρχιστράτηγος στη Στερεά Ελλάδα ο οπλαρχηγός **Γεώργιος Καραϊσκάκης** και στάλθηκε ν' αντιμετωπίσει τον Κιουταχί. Ο Καραϊσκάκης, πρώην κλέφτης και έπειτα αρματολός στην περιοχή αυτή, είχε μεγάλη πολεμική πείρα.

Για αντιπερισπασμό κατευθύνθηκε τον Οκτώβριο του 1826 στην περιοχή της Στερεάς, προκειμένου να ξεσηκώσει τα μέρη που είχαν υποταχθεί και να παρεμποδίσει τον ανεφοδιασμό των Τούρκων από τη Θεσσαλία, αναγκάζοντάς τους να αποσύρουν στρατεύματα από την πολιορκία της Ακρόπολης.

Ο Καραϊσκάκης νίκησε τις οθωμανικές δυνάμεις στο Δίστομο καθώς και σε επταήμερη μάχη που έδωσε εναντίον τους στην ορεινή Αράχοβα, το Νοέμβριο του 1826. Έως τις αρχές του 1827 είχε κατορθώσει να εκδιώξει τα οθωμανικά στρατεύματα από το μεγαλύτερο μέρος της Στερεάς Ελλάδας.

Έσπευσε τότε στην Αττική για να βοηθήσει τους πολιορκημένους αγωνιστές και στρατοπέδευσε στο Κερατσίνι. Οι Άγγλοι αξιωματικοί **Τσωρτς** και **Κόχραν**, στους οποίους η κυβέρνηση είχε αναθέσει την αρχηγία των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων της στεριάς και της θάλασσας, αποφάσισαν να επιτεθούν αμέσως εναντίον των Τούρκων, για να σωθεί η Ακρόπολη.

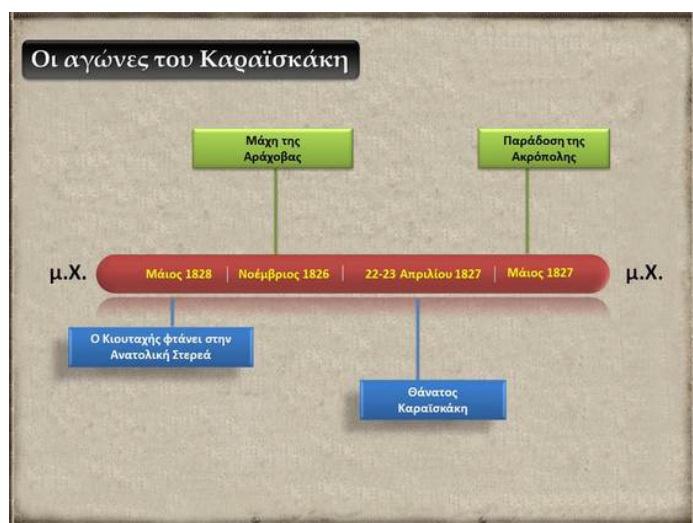
Ωστόσο, την παραμονή της επίθεσης μια μικρή συμπλοκή στα ακριανά φυλάκια δυνάμωσε απρόσμενα και εξελίχθηκε σε μάχη. Ο Καραϊσκάκης, που ήταν άρρωστος στη σκηνή του με πυρετό, όρμησε με το άλογο του στον τόπο της σύγκρουσης αλλά **τραυματίστηκε θανάσιμα** και ξεψύχησε την επόμενη μέρα. Ήταν 23 Απριλίου του 1827. Λίγο πριν πεθάνει, συνέστησε στους συγκεντρωμένους οπλαρχηγούς να έχουν ομόνοια και να συνεχίσουν τον αγώνα για την ελευθερία της Ελλάδας.

Ο απρόσμενος θάνατος του Καραϊσκάκη, που ήταν εξαιρετικά αγαπητός στους στρατιώτες του, έριξε το ηθικό των πολεμιστών. Η σύγκρουση κατέληξε σε μεγάλη καταστροφή του ελληνικού στρατεύματος. Σημαντικοί Έλληνες οπλαρχηγοί, όπως ο Γεώργιος Δράκος και ο Λάμπρος Βέικος αλλά και πάνω από χίλιοι αγωνιστές έχασαν τη ζωή τους ενώ η Ακρόπολη παραδόθηκε το Μάιο του 1827 στους Τούρκους πολιορκητές της.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

+

Ερωτήσεις - Απαντήσεις

Η Μεγάλη Επανάσταση (1821 -1830)

Κεφάλαιο 13 Οι αγώνες του Καραϊσκάκη

Η πτώση του Μεσολογγίου άνοιξε το δρόμο για την πολιορκία της Ακρόπολης από τον Κιουταχί. Αντιμέτωπος του βρέθηκε ο Γεώργιος Καραϊσκάκης, ο οποίος το φθινόπωρο του 1826 πέτυχε σημαντικές νίκες. Ο θάνατος του όμως, τον Απρίλιο του 1827, οδήγησε στην παράδοση της Ακρόπολης στους Οθωμανούς Τούρκους.

Τι έκανε ο Κιουταχής μετά την πτώση του Μεσολογγίου;

Τι αποφάσισε η επαναστατική Κυβέρνηση και γιατί;

Πως αντιμετώπισε την κατάσταση ο Καραϊσκάκης;

< ΠΡΟΗΓ. ΕΠΟΜΕΝΟ >

Ο Φιλελληνισμός

Φιλέλληνες ονομάζονται οι ξένοι που εμπνεύσθηκαν από την Επανάσταση του 1821 και υποστήριξαν τον αγώνα των εξεγερμένων Ελλήνων με διάφορους τρόπους.

Βιντεομάθημα

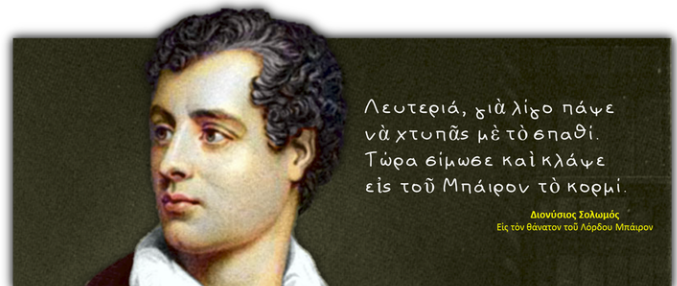
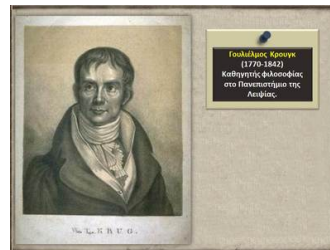
Η προσφορά των Φιλελλήνων στην ελληνική Επανάσταση ήταν ποικίλη. Περισσότεροι από **1.200 Ευρωπαίοι** (Γερμανοί, Γάλλοι, Ιταλοί, Πολωνοί, Ελβετοί, Άγγλοι) συμμετείχαν ενεργά στον ένοπλο αγώνα, παίρνοντας μέρος σε μάχες εναντίον των Τούρκων. Παράλληλα σχηματίστηκαν **Φιλελληνικές Επιτροπές** σε μεγάλες πόλεις του εξωτερικού, με σκοπό την ενίσχυση του αγωνιζόμενου λαού είτε με υλικά μέσα, στέλνοντας χρήματα, τροφές και πολεμοφόδια είτε παρέχοντας ηθική υποστήριξη με δημοσιεύσεις σε έντυπα και εφημερίδες, καλλιτεχνικά έργα και συναυλίες.

Στους Φιλέλληνες συγκαταλέγονταν ρομαντικοί ιδεαλιστές (ιδίως φοιτητές), λάτρεις της αρχαίας Ελλάδας, πολιτικοί, άνεργοι πρώην στρατιωτικοί και διωκόμενοι για τη δράση τους επαναστάτες, όπως ο **Ιταλός κόμης Σανταρόζα**. Αλλά και έμποροι, τραπεζίτες και μέλη εκπαιδευτικών ή θρησκευτικών ιδρυμάτων ανέπτυξαν φιλελληνική δράση

Η ενθουσιώδης δραστηριότητα φοιτητών και εμπόρων οδήγησε στη δημιουργία, ήδη από το 1821, των Φιλελληνικών Επιτροπών (Κομιτάτων) στην Ελβετία και τη Γερμανία, με κύριο στόχο την περίθαλψη Ελλήνων προσφύγων. Πρωτοστάτες υπήρξαν πανεπιστημιακοί καθηγητές που **αρθρογραφούσαν υπέρ της Επανάστασης**, όπως ο Κρουγκ αλλά και τραπεζίτες σαν τον οικονομολόγο Ιωάννη Ευνάρδο, που αργότερα συνέβαλε στην ίδρυση της Εθνικής Τράπεζας.

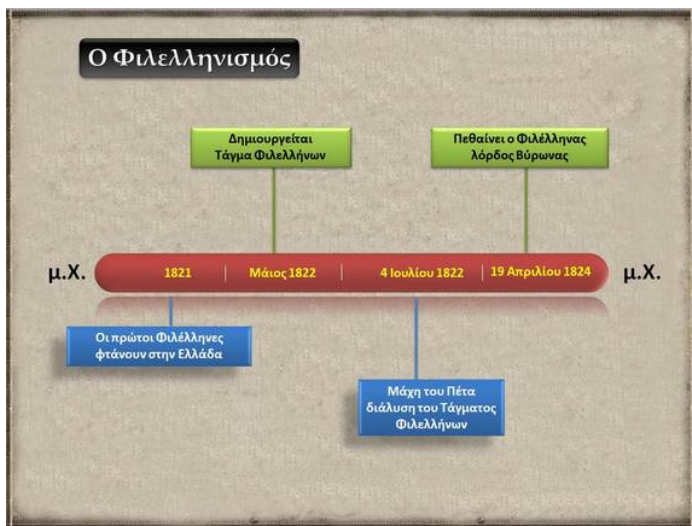
Η πρώτη αποστολή Φιλελλήνων έφτασε στην επαναστατημένη Ελλάδα τον Ιούνιο του 1821 με έξοδα του Δημήτριου Υψηλάντη και η δεύτερη δύο μήνες αργότερα με επικεφαλής τον Τόμας Γκόρντον, εύπορο αξιωματικό του βρετανικού στρατού. Εξαιτίας όμως της έλλειψης συντονισμού μεταξύ των εθελοντών και των Ελλήνων αγωνιστών, το **πρώτο Τάγμα των Φιλελλήνων** συγκροτήθηκε το Μάιο του 1822. Υιοθετώντας τους γαλλικούς στρατιωτικούς κανονισμούς, το τάγμα αυτό συμμετείχε στη μάχη στο χωριό Πέτα της Άρτας, όπου όμως διαλύθηκε έχοντας μεγάλες απώλειες.

Δύο χρόνια αργότερα, παρόμοιες επιτροπές ιδρύθηκαν στη Γαλλία και την Αγγλία, το Βέλγιο και την Ολλανδία. Μέλη των επιτροπών αυτών ήταν και σημαντικοί Φιλέλληνες: ο Γάλλος συγγραφέας Βίκτωρ Ουγκώ και ο Άγγλος νεαρός ποιητής **Λόρδος Μπάιρον**, ο οποίος επισκέφθηκε το Μεσολόγγι στα τέλη του 1823, όπου μάλιστα αρρώστησε και πέθανε.

Στην Αμερική, παρά το διάγγελμα του προέδρου της Μονρόε το 1822 υπέρ του αγώνα των Ελλήνων για την Ανεξαρτησία τους, το φιλελληνικό ενδιαφέρον περιορίστηκε κυρίως στη συγκέντρωση και αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας.

Ερωτήσεις - Απαντήσεις

Η Μεγάλη Επανάσταση (1821 -1830)

Κεφάλαιο 14 Ο Φιλελληνισμός

Φιλέλληνες ονομάζονται οι ξένοι που εμπνεύσθηκαν από την Επανάσταση του 1821 και υποστήριξαν τον αγώνα των εξεγερμένων Ελλήνων με διάφορους τρόπους.

Ποιοι ονομάστηκαν Φιλέλληνες;

Ποια ήταν η προσφορά των Φιλελλήνων στην ελληνική Επανάσταση;

Ποιες ομάδες ανθρώπων αποτελούσαν τους Φιλέλληνες;

Τι γνωρίζεις για τις Φιλελληνικές Επιτροπές;

< ΠΡΟΗΓ. ΕΠΟΜΕΝΟ >

Η παρέμβαση των Μεγάλων Δυνάμεων και η Ναυμαχία του Ναυαρίνου

Στη **Ναυμαχία του Ναυαρίνου**, τον Οκτώβριο του 1827, αγγλικά, γαλλικά και ρωσικά πολεμικά πλοία ήρθαν αντιμέτωπα με το στόλο των Τούρκων και των Αιγυπτίων. Η νίκη των ναυτικών συμμαχικών δυνάμεων συνέβαλε αποφασιστικά στην απελευθέρωση της Ελλάδας.

Η Ναυμαχία του Ναυαρίνου

Βιντεομάθημα

Το ξέσπασμα της ελληνικής Επανάστασης, τον Μάρτιο του 1821, αρχικά καταδικάστηκε από τις **Μεγάλες Δυνάμεις** της εποχής. Η Ιερή Συμμαχία, που συγκροτήθηκε το 1815 μεταξύ της Ρωσίας, της Πρωσίας, της Αυστρίας, της Αγγλίας και της Γαλλίας, με κοινές αποφάσεις που έλαβε σε συνέδριά της το 1821 και το 1822 ήταν αντίθετη απέναντι σε οποιαδήποτε επαναστατική κίνηση.

Όμως, μετά τον **απαγχονισμό του Οικουμενικού Πατριάρχη** Γρηγορίου του Ε' την ημέρα του Πάσχα του 1821 και τις διώξεις των Ελλήνων υπηκόων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ο Ρώσος πρεσβευτής αναχώρησε από την Κωνσταντινούπολη το καλοκαίρι του 1821 και οι σχέσεις των δύο χωρών επιδεινώθηκαν.

Από τον τρίτο χρόνο της Επανάστασης και καθώς ο αγώνας των επαναστατημένων Ελλήνων συνεχιζόταν, τα συμφέροντά τους στην περιοχή και ο αυξανόμενος ανταγωνισμός ανάμεσά τους έκαναν τις Μεγάλες Δυνάμεις να μεταβάλουν σταδιακά τη στάση τους απέναντι στο **Ελληνικό Ζήτημα**, αντιμετωπίζοντάς το πιο ευνοϊκά. Έτσι, το 1823 η αγγλική πολιτική έγινε φιλική προς τους αγωνιζόμενους Έλληνες, με αποτέλεσμα να αλλάξει και η στάση της Ρωσίας, που δεν ήθελε ν' αφήσει στους Άγγλους την πρωτοβουλία των διπλωματικών κινήσεων.

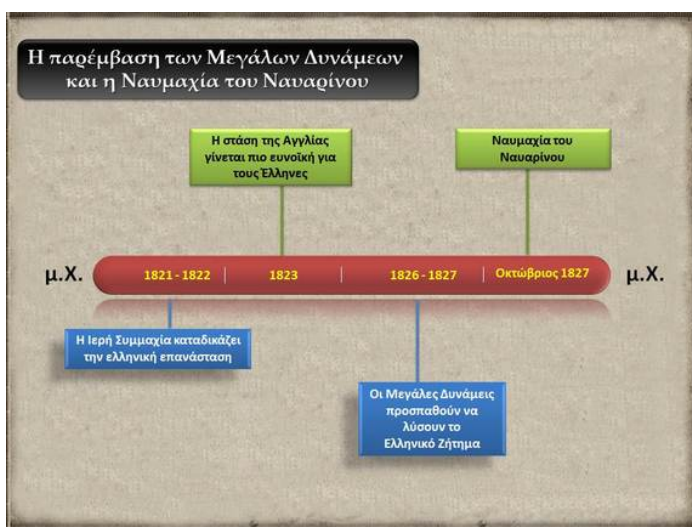
Οι Μεγάλες Δυνάμεις αποφάσισαν να μεσολαβήσουν από κοινού για την επίλυση του Ελληνικού Ζητήματος. Το 1827 η Αγγλία, η Γαλλία και η Ρωσία **υπέγραψαν στο Λονδίνο συνθήκη** που καλούσε τις δύο εμπόλεμες πλευρές να κάνουν ανακωχή και ν' αρχίσουν διαπραγματεύσεις για τη δημιουργία αυτόνομου ελληνικού κράτους. Η Υψηλή Πύλη όμως, ενθαρρυμένη από τις στρατιωτικές της επιτυχίες, αντέδρασε απορρίπτοντας τη μεσολάβηση.

Τότε αγγλικά, γαλλικά και ρωσικά πολεμικά πλοία με αρχηγούς τους ναυάρχους **Κόδριγκτον, Δεριγνύ και Χέυδεν** κατέπλευσαν στην Πύλο, για να εφαρμόσουν τις αποφάσεις των Μεγάλων Δυνάμεων. Στη **Ναυμαχία του Ναυαρίνου**, τον Οκτώβριο του 1827, ενωμένες οι ναυτικές συμμαχικές δυνάμεις αντιμετώπισαν με επιτυχία τον τουρκοαιγυπτιακό στόλο, καταστρέφοντάς τον ολοκληρωτικά. Η νίκη του στόλου των συμμαχικών δυνάμεων στο Ναυαρίνο ήταν καθοριστική και επιτάχυνε τις εξελίξεις, οδηγώντας τελικά στην απελευθέρωση της Ελλάδας.

Η ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ

+

Ερωτήσεις - Απαντήσεις

Η Μεγάλη Επανάσταση (1821 -1830)

Κεφάλαιο 15 Η παρέμβαση των Μεγάλων Δυνάμεων και η Ναυμαχία του Ναυαρίνου

Στη Ναυμαχία του Ναυαρίνου, τον Οκτώβριο του 1827, αγγλικά, γαλλικά και ρωσικά πολεμικά πλοία ήρθαν αντιμέτωπα με το στόλο των Τούρκων και των Αιγυπτίων. Η νίκη των ναυτικών συμμαχικών δυνάμεων συνέβαλε αποφασιστικά στην απελευθέρωση της Ελλάδας.

Ποια ήταν η στάση των Μεγάλων Δυνάμεων απέναντι στην Ελληνική Επανάσταση;

Πότε χειροτέρεψαν οι σχέσεις μεταξύ Ρωσίας και Οθωμανικής Αυτοκρατορίας;

Πότε οι Μεγάλες Δυνάμεις άρχισαν να αλλάζουν στάση απέναντι στο Ελληνικό Ζήτημα κα...

< ΠΡΟΗΓ. ΕΠΟΜΕΝΟ >

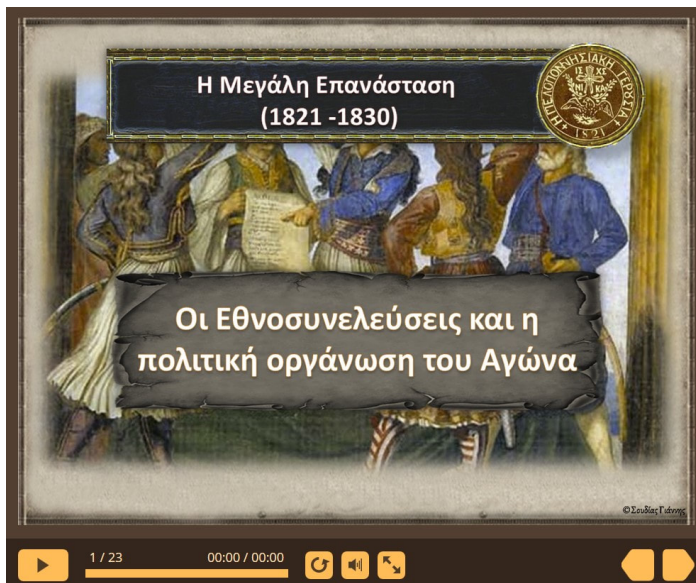
Οι Εθνοσυνελεύσεις και η πολιτική οργάνωση του Αγώνα

Κατά τη διάρκεια της Επανάστασης οι Έλληνες προσπάθησαν να σχηματίσουν κεντρική διοίκηση για να συντονίσει τον αγώνα τους. Πραγματοποίησαν έτσι **Εθνοσυνελεύσεις** και ψήφισαν Συντάγματα για την **πολιτική τους οργάνωση**.

Προσωποποίηση της Ελλάδας

Βιντεομάθημα

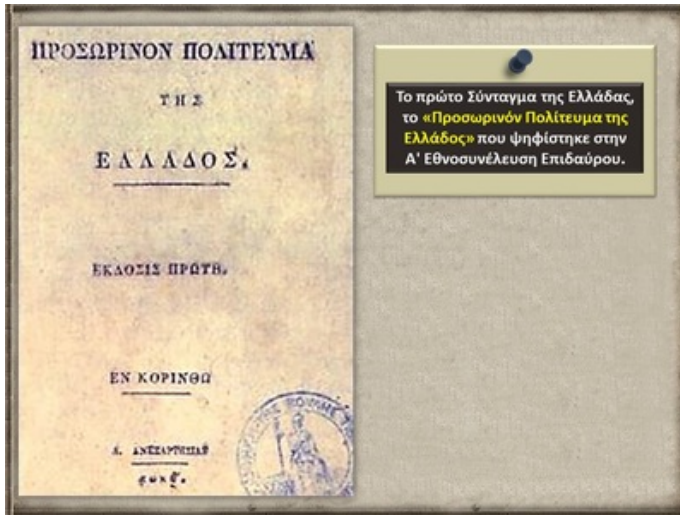

Με την έναρξη της Επανάστασης του 1821, συγκροτήθηκαν τοπικές κυβερνήσεις ή αλλιώς «**Τοπικοί Οργανισμοί**» για την οργάνωση του Αγώνα: η Πελοποννησιακή Γερουσία στην Πελοπόννησο, η Γερουσία στη Δυτική Στερεά και ο Άρειος Πάγος στην Ανατολική Στερεά Ελλάδα. Επειδή όμως οι τοπικές κυβερνήσεις αδυνατούσαν να συντονίσουν συνολικά την Επανάσταση, κρίθηκε απαραίτητη η ύπαρξη **κεντρικής πολιτικής διοίκησης**.

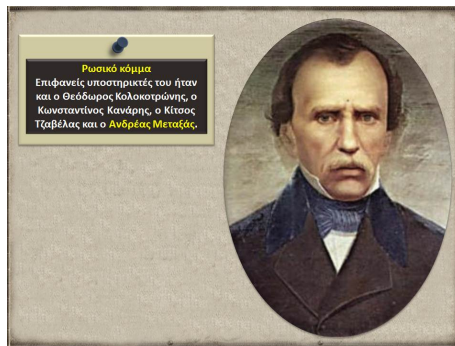
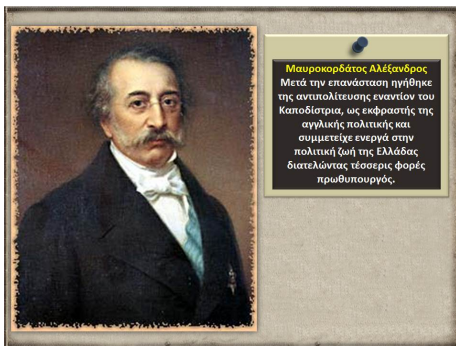
Έτσι, τα τρία πρώτα χρόνια της Επανάστασης πραγματοποιήθηκαν δύο Εθνοσυνελεύσεις, με τη συμμετοχή παραστατών (αντιπροσώπων) από τις επαναστατημένες περιοχές. Η **Α' Εθνοσυνέλευση** πραγματοποιήθηκε στην Επίδαυρο τον Δεκέμβριο του 1821.

Κατά τη διάρκειά της ψηφίστηκε για πρώτη φορά Σύνταγμα. Το πρώτο Σύνταγμα της Επανάστασης, περισσότερο γνωστό ως «*Προσωρινό Πολίτευμα της Ελλάδος*», ήταν βασισμένο σε αμερικανικά και γαλλικά πρότυπα. Διακηρύχθηκε επίσης η ανεξαρτησία των Ελλήνων και σχηματίστηκαν δύο σώματα, το Βουλευτικό και το Εκτελεστικό, για την άσκηση της κεντρικής διοίκησης. Πρωτεύουσα του νέου κράτους ορίστηκε η Κόρινθος.

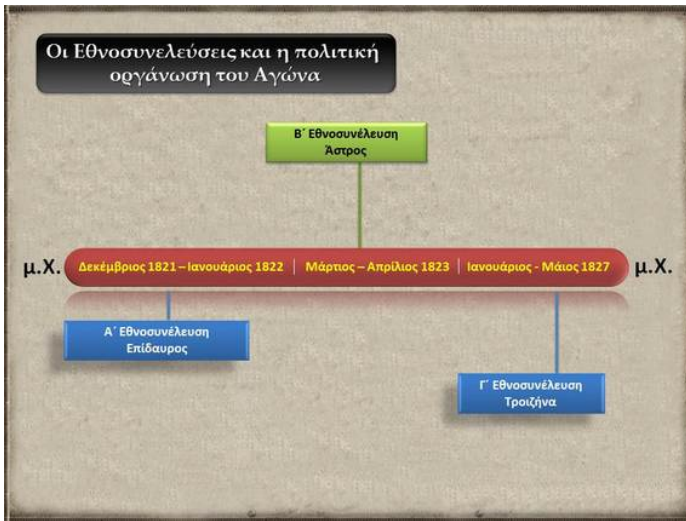
Οργανώθηκαν επίσης Υπουργεία και ρυθμίστηκε η απονομή δικαιοσύνης με διαφορετικό τρόπο από ότι συνέβαινε κατά την Τουρκοκρατία. Παρά τα προβλήματα, το κράτος απέκτησε σταδιακά μια διοικητική δομή ανάλογη περίπου με τη σημερινή.

Η **Β' Εθνοσυνέλευση** (1823) συνήλθε στο Άστρος της Αρκαδίας. Στην Εθνοσυνέλευση αυτή ψηφίστηκε νέο Σύνταγμα και αποφασίστηκε να καταργηθούν τα τοπικά κέντρα εξουσίας, προκειμένου να ενισχυθεί η κεντρική διοίκηση. Οι διαμάχες ανάμεσα στους προκρίτους και τους στρατιωτικούς για τον έλεγχο της εξουσίας οδήγησαν στη δημιουργία τριών πολιτικών κομμάτων: **του Αγγλικού**, που το υποστήριζαν ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος και οι Υδραίοι, **του Γαλλικού**, με τον Ηπειρώτη γιατρό Ιωάννη Κωλέττη και τους Ρουμελιώτες και **του Ρωσικού**, υπό την επιρροή του Κολοκοτρώνη και των οπλαρχηγών της Πελοποννήσου.

Το 1827, καθώς οι πολιτικές αντιπαραθέσεις συνεχίζονταν και οι στρατιωτικές επιχειρήσεις βρίσκονταν σε κρίσιμο σημείο, συγκλήθηκε νέα Εθνοσυνέλευση στην Τροιζήνα. Η **Γ' Εθνοσυνέλευση** ψήφισε καινούργιο Σύνταγμα, δημοκρατικότερο από τα προηγούμενα και όρισε το Ναύπλιο πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους. Ο **Ιωάννης Καποδίστριας** εκλέχθηκε Κυβερνήτης της Ελλάδας, ενώ για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των τουρκοαιγυπτιακών στρατευμάτων ορίστηκαν αρχηγοί των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων οι Άγγλοι αξιωματικοί σερ Ρίτσαρντ Τσωρτς στην ξηρά και ο λόρδος Τόμας Κόχραν στη θάλασσα.

Η Μεγάλη Επανάσταση (1821 -1830)

Κεφάλαιο 16. Οι Εθνοσυνελεύσεις και η πολιτική οργάνωση του Αγώνα

Κατά τη διάρκεια της Επανάστασης οι Έλληνες προσπάθησαν να σχηματίσουν κεντρική διοίκηση για να συντονίσουν τον αγώνα τους. Πραγματοποίησαν έτσι Εθνοσυνελεύσεις και ψήφισαν Συντάγματα για την πολιτική τους οργάνωση.

Ποια ανάγκη προέκυψε με την έναρξη της Επανάστασης;

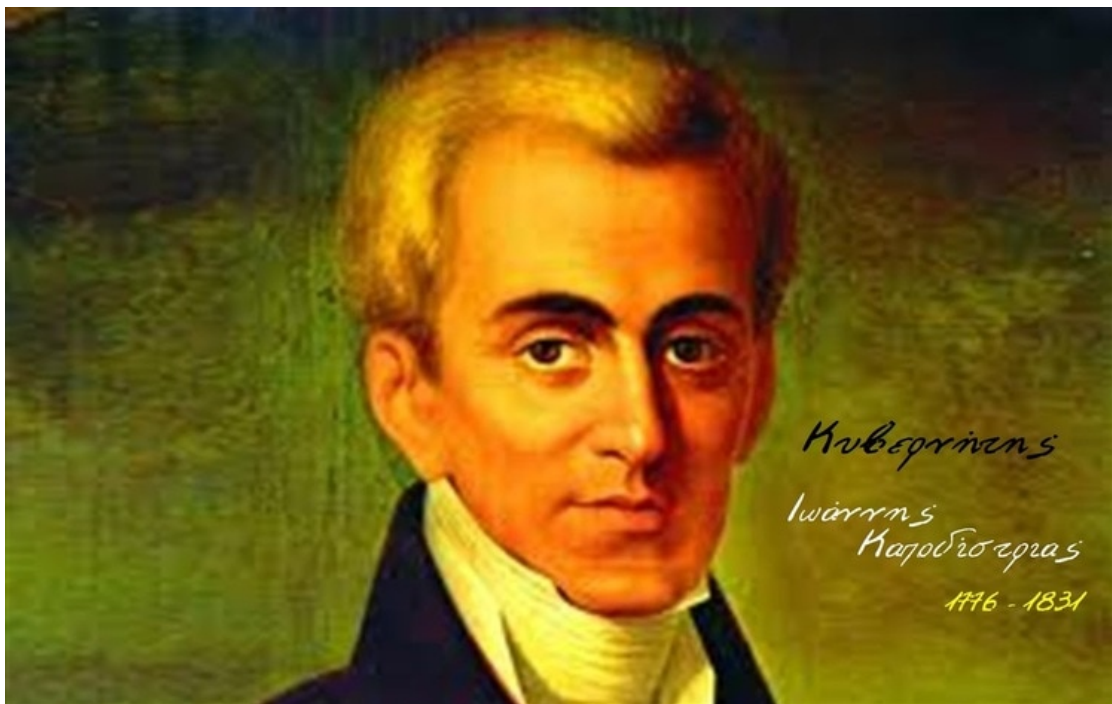
Ποιες τοπικές κυβερνήσεις συγκροτήθηκαν στην αρχή;

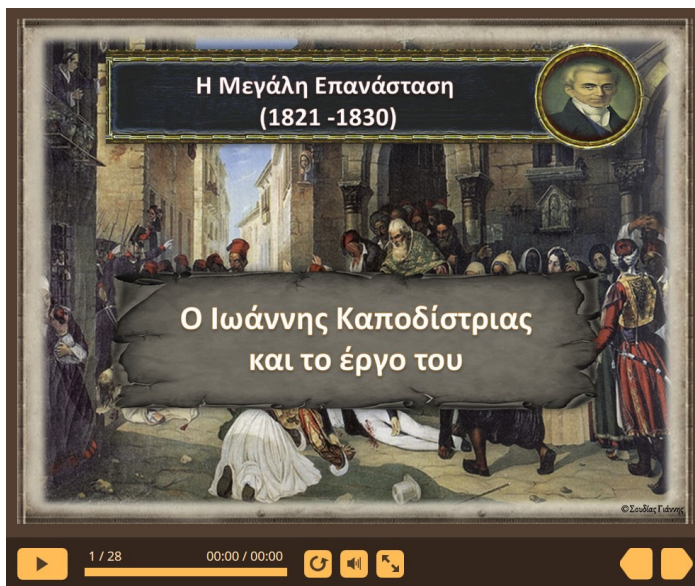
Κατάφεραν οι τοπικές αυτές κυβερνήσεις να ανταποκριθούν στο σκοπό τους;

< ΠΡΟΗΓ. ΕΠΟΜΕΝΟ >

Ο Ιωάννης Καποδίστριας και το έργο του

Ο **Ιωάννης Καποδίστριας** καταγόταν από αριστοκρατική οικογένεια της Κέρκυρας. Διετέλεσε υπουργός των Εξωτερικών της Ρωσίας μέχρι το 1822, οπότε απομακρύνθηκε από τη θέση του και εγκαταστάθηκε στην Ελβετία. Πέντε χρόνια αργότερα, το 1827, η Γ' Εθνοσυνέλευση της Τροιζήνας τον εξέλεξε Κυβερνήτη της Ελλάδας.

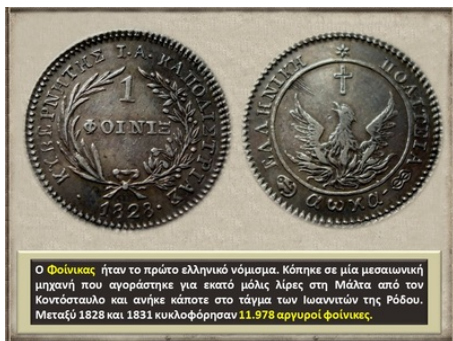

Ο **Καποδίστριας** έφτασε στο Ναύπλιο, την πρώτη πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους, αναλαμβάνοντας τη διακυβέρνηση μιας χώρας που έβγαινε από πολύχρονο αγώνα ενώ οι κάτοικοι της και ιδιαίτερα οι πρόσφυγες ήταν εξασθλιωμένοι.

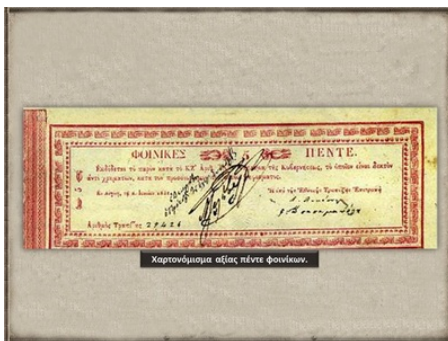
Ο Κυβερνήτης επιχείρησε να οργανώσει το κράτος, βελτιώνοντας τη διοίκηση και την οικονομία του. Προκειμένου να πετύχει το στόχο του, συγκέντρωσε όλες τις εξουσίες στο πρόσωπο του αναβάλλοντας για δύο χρόνια τη σύγκληση της Δ' Εθνοσυνέλευσης, που τελικά πραγματοποιήθηκε στο Άργος. Επίσης, για να διευκολύνει τις συναλλαγές, ίδρυσε Εθνική Τράπεζα και **έκοψε νομίσματα (φοίνικας)** που αντικατέστησαν τα τουρκικά γρόσια.

Ο Καποδίστριας, επειδή πίστευε ότι η πρόοδος της χώρας στηριζόταν στη γεωργία, ίδρυσε **Γεωργική Σχολή** στην Τίρυνθα για την εκπαίδευση των Ελλήνων αγροτών, εισήγαγε την καλλιέργεια της πατάτας και στήριξε την παραγωγή μεταξιού. Παράλληλα, αναπτύχθηκαν το εμπόριο και η ναυτιλία και οργανώθηκε τακτικός στρατός.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δόθηκε στη βασική εκπαίδευση των Ελλήνων. Αρμόδια Επιτροπή ανέλαβε τη σύνταξη βιβλίων και τη δημιουργία **αλληλοδιδασκτικών σχολείων**, στα οποία οι καλύτεροι μαθητές των μεγαλύτερων τάξεων μάθαιναν στους μικρότερους με τη βοήθεια του δασκάλου γραφή και ανάγνωση. Ιδρύθηκε επίσης το **πρώτο ελληνικό Γυμνάσιο**, ενώ στο Ορφανοτροφείο της Αίγινας λειτούργησαν αλληλοδιδασκτικά, ελληνικά και χειροτεχνικά σχολεία. Στην Αίγινα λειτούργησε και το Κεντρικό Σχολείο.

Ο **Φοίνικας** ήταν το πρώτο ελληνικό νόμισμα. Κόπηκε σε μία μεσαιωνική μηχανή που αγοράστηκε για εκατό μόλις λίρες στη Μάλτα από τον Κοντόσταυλο και ανήκε κάποτε στο τάγμα των Ιωαννιτών της Ρόδου. Μετά 1828 και 1831 κυκλοφόρησαν **11.978** αργυροί φοίνικας.

Καρτονόμισμα αξίας πέντε φοινίκων.

Το Κυβερνείο

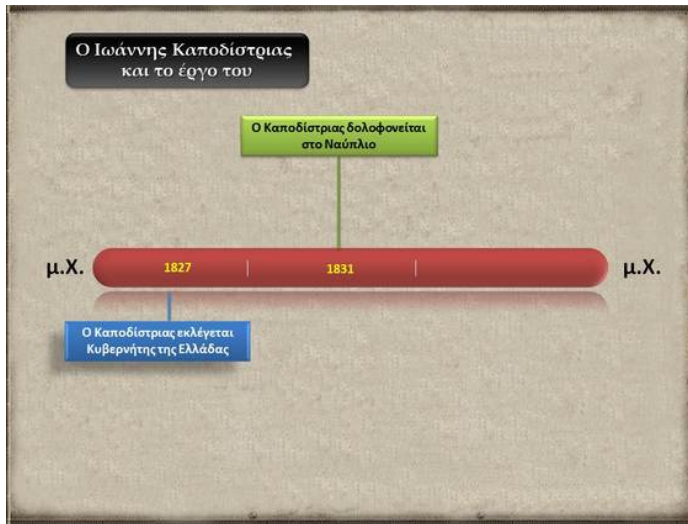
Καθώς οι διαπραγματεύσεις με τις **Μεγάλες Δυνάμεις** της εποχής (Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία) συνεχίζονταν, η χώρα δεν είχε ακόμη καθορισμένα σύνορα. Ο Κυβερνήτης χρησιμοποίησε το κύρος και την εμπειρία του στη διεθνή διπλωματία για να πετύχει την κατοχύρωση όσο το δυνατόν περισσότερων εδαφών στο ελληνικό κράτος, προτείνοντας να είναι εντελώς ανεξάρτητο και με δικό του ηγεμόνα. Προσπάθησε επίσης να κρατά **επαναστατημένη την Κρήτη και τη Στερεά Ελλάδα**, προκειμένου οι περιοχές αυτές να συμπεριληφθούν στο νέο κράτος. Στην τελευταία μάχη της Επανάστασης, που δόθηκε στην Πέτρα της Βοιωτίας τον Σεπτέμβριο του 1829, οι εξεγερμένοι Έλληνες με επικεφαλής τον Δημήτριο Υψηλάντη νίκησαν τους Τούρκους και τους ανάγκασαν να συνθηκολογήσουν. **Μετά τη σημαντική αυτή νίκη, η Λειβαδιά και ουσιαστικά ολόκληρη η Στερεά Ελλάδα παραδόθηκε στους επαναστάτες.**

Η συγκεντρωτική διακυβέρνηση του Καποδίστρια και η σύγκρουσή του με πολλά τοπικά συμφέροντα προκάλεσαν τη δυσaráεσκεια πολιτικών ομάδων, που αντέδρασαν στην πολιτική του. Στις **27 Σεπτεμβρίου του 1831 ο Καποδίστριας δολοφονήθηκε στο Ναύπλιο**, με αποτέλεσμα στη χώρα να επικρατήσει αναρχία.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

Ερωτήσεις - Απαντήσεις

Η Μεγάλη Επανάσταση (1821 - 1830)

Κεφάλαιο 17 Ο Ιωάννης Καποδίστριας και το έργο του

Ο Ιωάννης Καποδίστριας καταγόταν από αριστοκρατική οικογένεια της Κέρκυρας. Διετέλεσε υπουργός των Εξωτερικών της Ρωσίας μέχρι το 1822, οπότε απομακρύνθηκε από τη θέση του και εγκαταστάθηκε στην Ελβετία. Πέντε χρόνια αργότερα, το 1827, η Γ' Εθνοσυνέλευση της Τροιζίνας τον εξέλεξε Κυβερνήτη της Ελλάδας.

Ποιος ανέλαβε την διακυβέρνηση της χώρας;

Τι επιχείρησε να οργανώσει ως Κυβερνήτης;

Που πίστευε ότι στηριζόταν η πρόδος της χώρας;

< ΠΡΟΗΓ. ΕΠΙΟΜΕΝΟ >

Το τέλος της Επανάστασης και η ελληνική ανεξαρτησία

Μετά τη Ναυμαχία του Ναυαρίνου, οι διπλωματικές ενέργειες για την τύχη της ελληνικής Επανάστασης αυξήθηκαν. Τελικά, τον Φεβρουάριο του 1830 υπογράφηκε στο Λονδίνο Πρωτόκολλο, με το οποίο η **Ελλάδα** αποκτούσε την **ανεξαρτησία της**.

Το Πρωτόκολλο της ανεξαρτησίας του ελληνικού κράτους υπογράφηκε από τις Αγγλία, Γαλλία και Ρωσία στις 3 Φεβρουαρίου του 1830

Βιντεομάθημα

Η παράδοση της Ακρόπολης στους Τούρκους πολιορκητές της, το Μάιο του 1827, ολοκλήρωσε την **τουρκική κυριαρχία** στη Στερεά Ελλάδα. Δυσσιώνη ήταν η κατάσταση και στην Πελοπόννησο, όπου παρέλυσε κάθε αντίσταση στην Ηλεία, ερημώθηκε η Μεσσηνία και καταστράφηκε εντελώς η Τριπολιτσά.

Μετά τη ναυμαχία του Ναυαρίνου όμως, τον Οκτώβριο του 1827, οι Έλληνες κατάλαβαν ότι η απελευθέρωσή τους δεν θα αργούσε. Παρόλο που οι στρατιωτικές ενέργειες απαγορεύονταν από τις Μεγάλες Δυνάμεις, ο Αγώνας αναζωπυρώθηκε: ο Γάλλος συνταγματάρχης **Κάρολος Φαβιέρος** με τακτικό στρατό αποβιβάστηκε στη Χίο.

Δυνάμωσε η επαναστατική δραστηριότητα στην Κρήτη, ενώ πόλεις και χωριά της Στερεάς Ελλάδας, όπως η Θήβα, η Λιβαδιά, η Άμφισσα, το Καρπενήσι ακόμη και το ίδιο το Μεσολόγγι, απελευθερώθηκαν από τον **Δημήτριο Υψηλάντη**, τον **Κίτσο Τζαβέλα** και άλλους οπλαρχηγούς.

Οι νίκες του ελληνικού στρατού καθώς και η προσπάθεια του Καποδίστρια να μη δυσαρεστήσει καμιά από τις Μεγάλες Δυνάμεις, βοήθησαν στη **διεύρυνση των συνόρων του ελληνικού κράτους**. Καθώς αναμενόταν να φτάσουν στην Πελοπόννησο Γάλλοι στρατιώτες για ν' αποχωρήσουν τα αιγυπτιακά στρατεύματα, ο Κυβερνήτης έστειλε πολεμικά πλοία στον Αμβρακικό κόλπο, ώστε να συμπεριληφθεί και η περιοχή αυτή στα όρια του νέου κράτους.

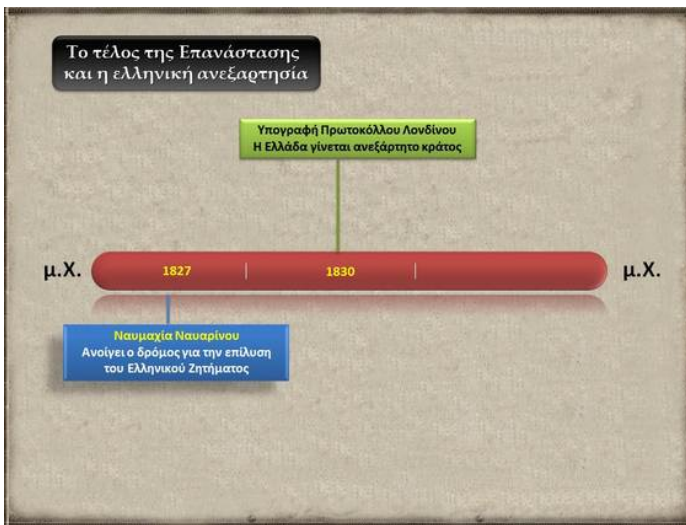
Η Υψηλή Πύλη, από την πλευρά της, κρατούσε αδιάλλακτη στάση απορρίπτοντας κάθε συζήτηση για αυτονομία ή ανεξαρτησία της Ελλάδας. Ωστόσο, η ήττα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στον **Ρωσοτουρκικό Πόλεμο του 1828-1829** ανάγκασε τον Σουλτάνο να δεχτεί να αρχίσουν διαπραγματεύσεις. Οι Άγγλοι και οι Γάλλοι, για να περιορίσουν τις επιδιώξεις της Ρωσίας και την αυξημένη επιρροή της στους επαναστατημένους Έλληνες, πρότειναν την ανεξαρτησία της Ελλάδας.

Έτσι, τον Φεβρουάριο του 1830 υπογράφηκε στο Λονδίνο από τις τρεις συμμαχικές Δυνάμεις (Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία) η πολιτική ανεξαρτησία της Ελλάδας, με τα σύνορά της στη γραμμή Αχελώου - Σπερχειού ποταμού. Δυο χρόνια αργότερα, το 1832, τα σύνορα του ελληνικού κράτους διευρύνθηκαν στη γραμμή Αμβρακικού κόλπου - Παγασητικού κόλπου. Τα νέα σύνορα αναγνωρίστηκαν και από την Υψηλή Πύλη. **Έπειτα από δέκα χρόνια συγκρούσεων η ύπαρξη ανεξάρτητου ελληνικού κράτους, αναγνωρισμένου από τις Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής, ήταν πλέον γεγονός.**

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ 1821 - 1830

Ερωτήσεις - Απαντήσεις

Η Μεγάλη Επανάσταση (1821 -1830)

Κεφάλαιο 18 Το τέλος της Επανάστασης και η ελληνική ανεξαρτησία

Μετά τη Ναυμαχία του Ναυαρίνου, οι διπλωματικές ενέργειες για την τύχη της ελληνικής Επανάστασης αυξήθηκαν. Τελικά, τον Φεβρουάριο του 1830 υπογράφηκε στο Λονδίνο Πρωτόκολλο, με το οποίο η Ελλάδα αποκτούσε την ανεξαρτησία της.

Σε ποιο σημείο βρισκόταν η Επανάσταση πριν από τη ναυμαχία του Ναυαρίνου;

Τι κατάλαβαν οι Έλληνες μετά τη ναυμαχία του Ναυαρίνου και πώς έδρασαν;

Ποιοι παράγοντες βοήθησαν στη διεύρυνση των συνόρων του ελληνικού κράτους;

< ΠΡΟΗΓ. ΕΠΟΜΕΝΟ >

Επανάληψη ενότητας

Χρονολογικός πίνακας ενότητας

Εισαγωγή

Η Μεγάλη Επανάσταση του 1821 αποτελεί την κορυφαία προσπάθεια των Ελλήνων να αποκτήσουν την ελευθερία τους. Παρά τις δυσκολίες και τα προβλήματα, εσωτερικά και εξωτερικά, η Επανάσταση πέτυχε τελικώς το στόχο της. Μέσα σε σχετικά σύντομο διάστημα, ως το 1830, η Ελλάδα κέρδισε την ανεξαρτησία της έστω και με περιορισμένα σύνορα. Η ελεύθερη εθνική ζωή ξεκίνησε και τέθηκαν νέοι εθνικοί στόχοι.

©Σουδίας Γιάννης

Εξάσκηση - Quiz

Εξάσκηση ενότητας

Η Μεγάλη Επανάσταση (1821-1830) - Β' Μέρος

©Σουδίας Γιάννης

Έναρξη

Ψηφιακή Τάξη

Blog

Έ τάξη

ΣΤ τάξη

Χρήσιμοι σύνδεσμοι

Εκπαιδευτικό υλικό

Παρουσιάσεις 1

Παρουσιάσεις 2

Σουδίας Γιάννης

Ψηφιακά Μαθήματα

Όροι Χρήσης

Παρακαλούμε πολύ, σεβαστείτε τον κόπο και τη δουλειά που κατέβαλαν οι δημιουργοί του ιστότοπου τηρώντας τους όρους χρήσης.

[Όροι Χρήσης](#)

© 2011-21 Σουδίας Ιωάννης